EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 15. 7. 2021
COM(2021) 414 final

2021/0234 (NLE)

Návrh

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY

o pozastavení uplatňovania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 vo vzťahu k Iraku

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Podľa článku 25a ods. 2 vízového kódexu[1] Komisia pravidelne posudzuje spoluprácu tretích krajín v oblasti readmisie a najmenej raz ročne podáva správu Rade.

Komisia 10. februára 2021 prijala svoje posúdenie na základe údajov a informácií z roku 2019, ktoré poskytli členské štáty EÚ a krajiny pridružené k schengenskému priestoru, a správu[2] postúpila Rade.

Na základe uvedenej analýzy a po zohľadnení celkových vzťahov Únie s dotknutou treťou krajinou môže Komisia dospieť k záveru, že daná tretia krajina dostatočne nespolupracuje a že je preto potrebné prijať opatrenia. V tejto súvislosti treba poznamenať, že readmisia vlastných štátnych príslušníkov je záväzkom vyplývajúcim z medzinárodného práva.

V prípade nedostatočnej spolupráce Komisia v súlade s článkom 25a ods. 5 písm. a) vízového kódexu predloží návrh vykonávacieho rozhodnutia Rady, ktorým sa pozastaví uplatňovanie určitých ustanovení vízového kódexu vo vzťahu k štátnym príslušníkom uvedenej tretej krajiny. Komisia neustále vyvíja úsilie o zlepšenie spolupráce s dotknutou treťou krajinou.

• Prípad Iraku

Komisia v uvedenej správe poznamenala, že procesy identifikácie prinášajú neuspokojivé, resp. žiadne výsledky pre členské štáty, na ktoré pripadajú viac ako dve tretiny rozhodnutí o návrate vydaných irackým štátnym príslušníkom, a že len zriedka vedú k vydaniu cestovných dokladov. Irácke orgány spolupracujú len pri dobrovoľných návratoch a vo veľmi výnimočných prípadoch (irackí štátni príslušníci odsúdení za trestný čin) pri nútených návratoch. Navyše bez ohľadu na to, že v auguste 2018 bola medzi EÚ a Irakom uzavretá dohoda o partnerstve a spolupráci, nedodržiava sa záväzok vyplývajúci z uvedenej dohody, a to prijať späť vlastných štátnych príslušníkov, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území druhej zmluvnej strany. Štyri členské štáty majú uzavreté dvojstranné dojednania, ktoré sa takisto zriedka dodržiavajú, resp. sa dodržiavajú len pri dobrovoľných návratoch alebo irackých štátnych príslušníkoch odsúdených za trestný čin.

Od roku 2017, kedy bol medzi EÚ a Irakom nadviazaný neformálny dialóg o migrácii, sa EÚ a členské štáty angažujú s Irakom v oblasti migrácie v rámci tohto neformálneho dialógu. Na štyroch zasadnutiach, ktoré sa v rámci uvedeného dialógu doteraz uskutočnili, patrili návrat a readmisia vždy k prioritným bodom programu, pričom EÚ opakovane vyjadrila znepokojenie nad tým, že úroveň spolupráce Iraku v oblasti readmisie je nedostatočná. Na poslednom zasadnutí v rámci dialógu o migrácii (február 2021) Irak opätovne potvrdil, že nebude spolupracovať pri nedobrovoľných návratoch.

V tejto súvislosti EÚ dôrazne upozornila irácke orgány na rastúcu mieru nespokojnosti medzi členskými štátmi a na možné dôsledky v prípade, že sa situácia nezlepší, pričom tak urobila aj na stretnutí s irackým veľvyslanectvom v Bruseli (máj 2021), ako aj prostredníctvom spoločného listu vysokého predstaviteľa EÚ pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a komisárky pre migráciu adresovaného irackým ministrom zahraničných vecí a vnútra

[1] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1).

[2] COM(2021) 55 final (EU Restricted).

a ministrovi pre migráciu a vysídlené osoby (jún 2021). Kópia listu bola 17. júna 2021 odovzdaná predsedovi vlády Kadhemimu.

Tieto kroky na základe ukazovateľov stanovených v článku 25a ods. 2 zatiaľ nepriniesli konkrétne podstatné výsledky ani trvalú spoluprácu, a to ani pokiaľ ide o včasnú identifikáciu osôb neoprávnene sa zdržiavajúcich na území členských štátov, vydávanie cestovných dokladov a organizovanie návratových operácií. Na základe uvedených skutočností a vzhľadom na kroky, ktoré Komisia doteraz prijala na zlepšenie úrovne spolupráce, ako aj vzhľadom na celkové vzťahy EÚ s Irakom, sa usudzuje, že spolupráca Iraku s EÚ v otázkach readmisie nie je dostatočná a že je preto potrebné prijať opatrenia.

- **Celkové vzťahy Únie s Irakom**

Vzťahy Únie s Irakom sa riadia dohodou o partnerstve a spolupráci, ktorá nadobudla platnosť v roku 2018. V stratégii EÚ pre Irak (2018) sa opätovne potvrdzuje záväzok EÚ, ktorým je nadviazať s Irakom silné partnerstvo a podporovať irácke orgány vo fáze rekonštrukcie, ako aj pri riešení základných politických, sociálnych a hospodárskych príčin nestability v krajine. EÚ je pre Irak dôležitým partnerom z hospodárskeho a bezpečnostného hľadiska. Spolupráca v oblasti migrácie je komplexná, pričom sa zameriava najmä na správu migrácie vrátane riadenia hraníc, migráciu a rozvoj, neregulárnu migráciu a návrat. O týchto otázkach sa diskutuje v rámci uvedeného neformálneho dialógu o migrácii a posledné zasadnutie v rámci tohto dialógu sa uskutočnilo vo februári 2021.

Počas diskusií na vysokej úrovni, ktoré medzi EÚ a Irakom prebehli v júni 2021, iracká strana vyjadrila pripravenosť angažovať sa s dotknutými členskými štátmi v oblasti návratu a readmisie vrátane dobrovoľných návratov. Komisia by podporovala toto úsilie ako prvý krok.

- **Vízové opatrenia**

Rozsah opatrení

Vykonávacím rozhodnutím Rady by sa malo dočasne pozastaviť uplatňovanie určitých ustanovení vízového kódexu vo vzťahu k irackým štátnym príslušníkom. Pozastavenie sa však nevzťahuje na rodinných príslušníkov (migrujúcich) občanov EÚ, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/38/ES[3], ani na rodinných príslušníkov štátnych príslušníkov tretej krajiny požívajúcich právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie na základe dohody medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a dotknutými tretími krajinami na strane druhej.

Obsah vízových opatrení

Nespolupráca Iraku v oblasti readmisie odôvodňuje aktiváciu všetkých opatrení stanovených v článku 25a ods. 5 písm. a) vízového kódexu: pozastavenia možnosti oslobodenia od požiadaviek týkajúcich sa listinných dôkazov, ktoré majú predložiť žiadatelia o víza podľa článku 14 ods. 6, pozastavenia všeobecnej lehoty 15 kalendárnych dní na spracovanie uvedenej v článku 23 ods. 1 (z čoho zároveň vyplýva, že je vylúčené uplatňovanie pravidla o predĺžení tejto lehoty v jednotlivých prípadoch najviac na 45 dní), pozastavenia udeľovania

[3] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

víz na viac vstupov v súlade s článkom 24 ods. 2 a 2c a pozastavenia dobrovoľného oslobodenia od vízového poplatku v prípade držiteľov diplomatických a služobných pasov v súlade s článkom 16 ods. 5 písm. b).

Obdobie uplatňovania vízových opatrení

Vo vízovom kódexe sa stanovuje, že vízové opatrenia sa uplatňujú dočasne, ale vo vykonávacom rozhodnutí nie je povinné uvádzať konkrétne obdobie uplatňovania uvedených opatrení. Podľa článku 25a ods. 6 však Komisia na základe ukazovateľov stanovených v článku 25a ods. 2 nepretržite posudzuje pokrok pri spolupráci v oblasti readmisie, a to aj pokiaľ ide o včasnú identifikáciu osôb neoprávnene sa zdržiavajúcich na území členských štátov, vydávanie cestovných dokladov a organizovanie návratových operácií. Komisia podáva správy o tom, či možno konštatovať podstatné a trvalé zlepšenie spolupráce s dotknutou treťou krajinou v oblasti readmisie, a s prihliadnutím na celkové vzťahy Únie s uvedenou treťou krajinou môže predložiť Rade návrh na zrušenie alebo zmenu vykonávacieho rozhodnutia. Ak sa naopak vízové opatrenia v súlade s vykonávacím rozhodnutím ukážu ako neúčinné, malo by sa uvažovať o spustení druhej fázy mechanizmu [ako sa stanovuje v článku 25a ods. 5 písm. b)].

Okrem toho Komisia podľa článku 25a ods. 7 najneskôr šesť mesiacov od nadobudnutia účinnosti vykonávacieho rozhodnutia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o pokroku, ktorý sa dosiahol, pokiaľ ide o spoluprácu danej tretej krajiny v oblasti readmisie.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Navrhované rozhodnutie je v súlade so súborom harmonizovaných pravidiel spoločnej vízovej politiky, ktorými sa riadia postupy a podmienky udeľovania víz na plánované pobyty na území členských štátov, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

EÚ podporuje komplexný prístup k migrácii a nútenému vysídľovaniu založený na spoločných hodnotách a zodpovednostiach. V Novom pakte o migrácii a azyle sa predpokladá rozvoj a prehlbovanie prispôsobených komplexných a vyvážených partnerstiev s cieľom posilniť spoluprácu vo všetkých relevantných aspektoch:

– poskytovanie ochrany osobám, ktoré ju potrebujú, a poskytovanie podpory hostiteľským krajinám a komunitám,

– vytváranie hospodárskych príležitostí a riešenie základných príčin neregulárnej migrácie a núteného vysídľovania,

– podpora partnerov pri posilňovaní správy a riadenia migrácie,

– podpora spolupráce v oblasti návratu a readmisie,

– vytváranie legálnych možností migrácie do Európy.

Dôležitým prvkom tejto politiky je spolupráca medzi členskými štátmi a tretími krajinami v oblasti readmisie neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín. Na posilnenie takýchto komplexných partnerstiev a zabezpečenie plnej spolupráce tretích krajín je potrebné, aby EÚ zmobilizovala všetky dostupné nástroje vrátane rozvojovej spolupráce, obchodu alebo víz.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), článok 25a ods. 5 písm. a).

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Neuvádza sa.

- **Proporcionalita**

Navrhované opatrenia, ktorých cieľom je podnietiť Irak k zlepšeniu spolupráce v oblasti readmisie neoprávnene sa zdržiavajúcich migrantov, sú primerané sledovanému cieľu. Tieto opatrenia nemajú vplyv na možnosť žiadateľa požiadať o víza a získať víza ako také, ale týkajú sa určitých aspektov postupu udeľovania víz alebo výšky vízového poplatku.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Neuvádza sa.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Neuvádza sa.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Neuvádza sa.

- **Posúdenie vplyvu**

Neuvádza sa.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Neuvádza sa.

- **Základné práva**

Navrhované opatrenia nemajú vplyv na možnosť požiadať o víza a získať víza, pričom dodržiavajú základné práva žiadateľov, najmä rešpektovanie rodinného života.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Neuvádza sa.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Neuvádza sa.

- **Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)**

Neuvádza sa.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Neuvádza sa.

2021/0234 (NLE)

Návrh

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY

o pozastavení uplatňovania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 vo vzťahu k Iraku

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex)[4], a najmä na jeho článok 25a ods. 5 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

(1) V Dohode o partnerstve a spolupráci medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Irackou republikou na strane druhej[5], ktorá nadobudla platnosť 1. augusta 2018, sa opätovne potvrdzuje obyčajový záväzok oboch zmluvných strán, a to prijať späť svojich vlastných štátnych príslušníkov, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území druhej zmluvnej strany (článok 105 ods. 3). Irak uvedený záväzok nedodržiava, o čom svedčí aj jeho deklarovaná pozícia o nespolupráci v oblasti nedobrovoľných návratov. Členské štáty zároveň čelia zlej spolupráci Iraku vo všetkých aspektoch procesu návratu.

(2) Komisia opakovane vyzvala Irak na zlepšenie spolupráce v oblasti readmisie neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín a na úplné vykonávanie ustanovení o readmisii vlastných štátnych príslušníkov uvedených v dohode o partnerstve a spolupráci medzi EÚ a Irakom, a to najmä v rámci neformálneho dialógu o migrácii medzi EÚ a Irakom (nadviazaný v roku 2017), ako aj v rámci ústnej a písomnej komunikácie so zástupcami irackej vlády, pričom výslovne vyjadrila čoraz väčšie znepokojenie v tomto ohľade a poukázala na možné dôsledky v prípade, že sa spolupráca v oblasti readmisie nezlepší.

(3) Vzhľadom na kroky, ktoré Komisia doteraz prijala na zlepšenie úrovne spolupráce, a celkové vzťahy Únie s Irakom, sa usudzuje, že spolupráca Iraku s Úniou v otázkach readmisie nie je dostatočná a že by sa mali prijať opatrenia.

(4) Preto by sa malo dočasne pozastaviť uplatňovanie určitých ustanovení nariadenia (ES) č. 810/2009 na štátnych príslušníkov Iraku. Považuje sa to za najúčinnejšie opatrenie, ktoré možno prijať s cieľom podnietiť irácke orgány k tomu, aby podnikli potrebné kroky na zlepšenie spolupráce v otázkach readmisie. Dočasné pozastavenie ustanovení sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov Iraku, ktorí žiadajú o víza a ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/38/ES, alebo

[4] Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1.

[5] Ú. v. EÚ L 204 z 31.7.2012, s. 20 (znenie dohody), Ú. v. EÚ L 203, 10.8.2018, s. 1 (rozhodnutie Rady o uzavretí dohody)

rodinnými príslušníkmi štátneho príslušníka tretej krajiny požívajúceho právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie na základe dohody medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a treťou krajinou na strane druhej.

(5) Dočasne pozastavené opatrenia sú uvedené v článku 25a ods. 5 písm. a) vízového kódexu: pozastavenie možnosti oslobodenia od požiadaviek týkajúcich sa listinných dôkazov, ktoré majú predložiť žiadatelia o víza podľa článku 14 ods. 6, pozastavenie všeobecnej lehoty 15 kalendárnych dní na spracovanie uvedenej v článku 23 ods. 1 (z čoho zároveň vyplýva, že je vylúčené uplatňovanie pravidla o predĺžení tejto lehoty v jednotlivých prípadoch najviac na 45 dní), pozastavenie udeľovania víz na viac vstupov v súlade s článkom 24 ods. 2 a 2c a pozastavenie dobrovoľného oslobodenia od vízového poplatku v prípade držiteľov diplomatických a služobných pasov v súlade s článkom 16 ods. 5 písm. b).

(6) V článku 21 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa stanovuje, že každý občan Únie má právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať na území členských štátov, pričom podlieha obmedzeniam a podmienkam ustanoveným v zmluvách a v opatreniach prijatých na ich vykonanie. Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES[6] sa vykonávajú uvedené obmedzenia a podmienky. Toto rozhodnutie nemá vplyv na uplatňovanie uvedenej smernice, ktorou sa právo na voľný pohyb rozširuje na rodinných príslušníkov, ktorí sa pripájajú k občanovi Únie alebo ho sprevádzajú, bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť. Toto rozhodnutie sa teda nevzťahuje na rodinných príslušníkov občana Únie, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/38/ES, ani na rodinných príslušníkov štátneho príslušníka tretej krajiny požívajúceho právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie na základe dohody medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a treťou krajinou na strane druhej.

(7) Keďže Dánsko sa v súlade s článkom 4 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, rozhodlo transponovať nariadenie (ES) č. 810/2009, ktoré je založené na schengenskom *acquis*, do svojho vnútroštátneho práva, je Dánsko podľa medzinárodného práva povinné toto rozhodnutie vykonávať.

(8) Toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorých sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES[7]; Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(9) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis*, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES[8].

---

6 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

7 Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského acquis (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

8 Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

(10) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*[9], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia 2008/146/ES[10].

(11) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*[11], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia 2011/350/EÚ[12].

(12) Toto rozhodnutie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2003, článku 4 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2005 a článku 4 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2011,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1
Rozsah pôsobnosti

1. Toto rozhodnutie sa vzťahuje na štátnych príslušníkov Iraku, ktorí podliehajú vízovej povinnosti podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1806[13].

2. Nevzťahuje sa na štátnych príslušníkov Iraku, ktorí sú oslobodení od vízovej povinnosti podľa článku 4 alebo článku 6 uvedeného nariadenia.

3. Toto rozhodnutie sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov Iraku, ktorí žiadajú o víza a ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/38/ES, alebo rodinnými príslušníkmi štátneho príslušníka tretej krajiny požívajúceho právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie na základe dohody medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a treťou krajinou na strane druhej.

---

9 Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

10 Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

11 Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

12 Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

13 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1806 zo 14. novembra 2018 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Ú. v. EÚ L 303, 28.11.2018, s. 39).

Článok 2

Dočasné pozastavenie uplatňovania určitých ustanovení nariadenia (ES) č. 810/2009

Dočasne sa pozastavuje uplatňovanie týchto ustanovení nariadenia (ES) č. 810/2009:

a) článok 14 ods. 6;

b) článok 16 ods. 5 písm. b);

c) článok 23 ods. 1;

d) článok 24 ods. 2 a 2c.

Článok 3

Adresáti

Toto rozhodnutie je určené Belgickému kráľovstvu, Bulharskej republike, Českej republike, Spolkovej republike Nemecko, Estónskej republike, Helénskej republike, Španielskemu kráľovstvu, Francúzskej republike, Chorvátskej republike, Talianskej republike, Cyperskej republike, Lotyšskej republike, Litovskej republike, Luxemburskému veľkovojvodstvu, Maďarsku, Maltskej republike, Holandskému kráľovstvu, Rakúskej republike, Poľskej republike, Portugalskej republike, Rumunsku, Slovinskej republike, Slovenskej republike, Fínskej republike a Švédskemu kráľovstvu.

V Bruseli

Za Radu
predseda